فاصله گرفتن اهلسنت از معصوم و عدم فهم تشریع احکام

5:55

من اقوال اهلسنت را که در موسوعه فقهیه است، بهصورت مروری عرض میکنم. ببینید چقدر عجیب است. مقدمهای باشد برای مطالبی که امروز میخواهم عرض کنم. در الموسوعه الفقهیه الکویتیه جلد ۴۵، صفحه ۳۱۳؛

> **حُكْمُ صَوْمِ يَوْمِ الشَّكِّ:**
>
> **٣ - قَالَ الْحَنَفِيَّةُ: لَا يُصَامُ يَوْمُ الشَّكِّ لِغَيْرِ النَّفْلِ، فَإِذَا صَامَهُ عَنْ وَاجِبٍ آخَرَ غَيْرِ رَمَضَانَ كُرِهَ وَوَقَعَ عَمَّا صَامَهُ إِذَا لَمْ تَتَبَيَّنْ رَمَضَانِيَّتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ، فَإِنْ تَبَيَّنَتْ صَحَّ عَنْ رَمَضَانَ فِي الْقَوْلِ الأَصَحِّ، إِنْ كَانَ الصَّائِمُ مُقِيمًا، فَإِنْ كَانَ مُسَافِرًا صَحَّ عَنِ الْوَاجِبِ الَّذِي صَامَهُ مُطْلَقًا[1]**

در اینجا حکم صوم یوم الشک را در چهار مذهب اهلسنت میگوید. فقط حنفیه هستند که گفتهاند اگر جزء خواص است و دقائق نیت را تمییز میدهد، صوم یوم الشک مستحب است. و الا اگر جزء عوام است مکروه است. مالک گفته مکروه است. حنبلی ها میگویند مکروه است. شافعی هم دو قول دارد که قول مشهورش حرمت است. یعنی اصلاً بین اهلسنت جا افتاده که صوم یوم الشک یا حرام است یا مکروه است. استحباب آن هم که تنها حنفیه گفتهاند، به چه نیتی است؟ به نیتی که خواص باشد و بتواند تشخیص بدهد. خودتان اینها را ملاحظه کنید.

بنابراین شاید بتوانیم بگوییم «لیس الفقه الا فقه القرآن و الحدیث». فقه الحدیث خیلی مهم است. ادله متعدد را دیدن و مقصود از آنها را فهمیدن و مبتلا به تعارض نشدن، مهمترین وظیفه بحثهای طلبگی است. باید بهدنبال این باشیم. لذا ما هم الآن دنبال این حدیث هشتم از باب ششم بودیم که «ازیده» را چطور معنا کنیم. در احتمال دوم بودیم.

---

[1] الموسوعة الفقهية الكويتية ج۴۵ ص۳۱۴

بازبینی #1
ایجاد شده 7 ژوئن 2026 14:24:30 توسط ... .

به روزرسانی شده 7 ژوئن 2026 14:27:37 توسط ... .